

continuare din pagina 3

înfrânarea; cu înfrânarea, răbdarea; cu răbdarea, evlavia; cu evlavie, dragostea de frați; cu dragostea de frați, iubirea de oameni.” căutând să-mi evaluatez parcursul celor 11 ani de viață cu sta-tut de rob eliberat prin har, răscumpărat prin sângele sfânt al Domnului Isus. Am văzut cât de puțin am urcat pe scara înnoirii, cât de departe sunt de reflectarea caracterului Său în mine! Întâi m-am întristat, dar apoi grație Duhului Sfânt m-am recules, am înțeles că fără această evaluare și fără acceptarea concluziilor ei mersul spre ținta mult dorită

El nu se teme de vești rele, ci inima lui este tare, încrezătoare în Domnul

Ps.112:7

Așteptarea este uneori teribilă... A fi fără vești de la ai noștri este pentru noi o pricină de îngrijorare și cu greu ne putem liniști cu gândul că, dacă nu avem vești, totul e bine. Singurul leac la această mâhnire este credință. Prin Duhul Său, Domnul dă inimii noastre o seninătate sfântă care întrece orice teamă pentru viitor, ca și pentru prezent.

Să căutăm cu grijă această siguranță a inimii, de care vorbește Psalmul. Nu este vorba de credință într-o făgăduință sau alta a Domnului, ci de acea stare a sufletului care dă o încredere neclintită în

ar fi ca mersul unui cal împiedicat! De aceea mulțumesc lui Dumnezeu pentru fiecare nouă zi de har și pace, pentru călăuzirea și puterea pe care ni le dăruiește ca să ne împotrivim păcatului, să biruim asupra ispitelor, să avem o viață puternic ancorată în post și rugăciune, cu bucurie și mulțumire, cu cercetare sinceră și participare respectuoasă la Cina Domnului, cu laudă și închinare din toată inima! Numele Tău să fie slăvit și binecuvântat în veci! Amin.

Irina Gherghel

Dumnezeu nostru, într-o așteptare tare că El nu va lucra într-un fel dăunător. Cu această încredințare liniștită, vom putea întâmpina diferite evenimente din viața noastră. Oricât de necunoscute ar fi împrejurările vieții noastre, Dumnezeu necunoscutului este același ca și al cunoscutului. Să fim hotărâți să ne încredem în El, orice s-ar întâmpla. De aceea, nu ne vom teme, chiar dacă vreo veste ar veni să ne trezească la miezul nopții. Dumnezeu trăiește; de ce să se teamă copiii Săi?

**Selecție din Tezaurul promisiunilor
lui Dumnezeu - C.H. Spurgeon
Cules de Claudia Podină**

Anunțuri

Luni ora 18.00 Ședință de comitet
Miercuri ora 18:00 **REPETIȚIE DE COR**
Joi ora 18.00 Închinare și studiu biblic
Vineri ora 17.00 **Întâlnirea de tineret**
Sâmbătă orele 9-15 **Cursuri Slavice Gospel**
Duminică ora 09.30 **Grupurile de rugăciune**
Duminică ora 10.00 **Grupele de copii**
Duminică ora 10.00 **Serviciu divin de închinare.**
Duminică ora 17.00 **Serviciu divin de închinare.**

Telefon: (004) 0362-411252 www.biruinta.ro;
e-mail: contact@biruinta.ro
430131 Baia Mare, str. Iuliu Maniu nr.3B

Responsabil număr: Amalia Matei
Tehnoredactare: Dan Matei

EDITORIAL

Pastor Daniel Chereji

DIN CUPRINS:

pag. 3 **Eseu despre evlavie!**

**„Luați seama deci să umblați cu băgare de seamă, nu ca niște neînțelepți, ci ca niște înțelepți.”
(Efeseni 5:15)**

MAREA GALILEII SAU MAREA MOARTĂ?

„Dați, și vi se va da; ba încă, vi se va turna în sân o măsură bună, îndesată, clătinată, care se va vărsa pe deasupra. Căci cu ce măsură veți măsura, cu aceea vi se va măsura.”

(Luca 6:38)

Marea Galileii și Marea Moartă se aseamănă în câteva privințe. Se află destul de aproape una de cealaltă, au aproximativ aceeași întindere și amân-

două sunt mări interioare, de fapt niște lacuri de dimensiuni mai mari.

Dacă le vizitezi ca turist, e greu să spui pe care o preferi mai mult, deoarece ambele sunt frumoase, fiecare dintre ele are farmecul ei și particularități specifice.

Cu toate asemănările, totuși între cele două mări există diferențe colosale. Marea Galileii are apă dulce și furnizează o mare parte a necesarului de apă al Israelului. În apele ei mișună o mulțime de viețuitoare marine, iar cantitatea de pește este semnificativă, ceea ce constituie deliciul pescarilor și mai ales a industriei piscicole care prosperă.

Sursa principală din care se alimentează Marea Galileii este Iordanul. Dar spre deosebire de alte mări interioare, Marea Galileii nu este lacomă, păstrând totul pentru ea, ci prin celălalt capăt îngăduie râului Iordan să curgă mai departe, purtându-și mol-

com apele către Marea Moartă, în vreme ce udă din belșug câmpia care îi poartă numele, aflată de o parte și alta a malurilor sale.

În schimb, Marea Moartă are un mediu pe deplin neprietenos, din cauza celui mai ridicat conținut de sare din lume, care depășește cu mult salinitatea oceanului planetar.

Asta înseamnă că Marea Moartă este lipsită de orice formă de viață, cu excepția unor specii de bacterii, dezvoltate în apropierea sursei de apă dulce.

Dacă Marea Galileii îngăduie Iordanului să curgă mai departe, ducând belșugul odată cu binecuvântarea undelor sale, Marea Moartă păstrează totul pentru ea, înghițind cu lăcomie ceea ce primește, fără să permită nici măcar unei picături să curgă mai departe.

În privința stării spirituale, viața oamenilor se aseamănă cu una dintre cele două mări.

Adică, suntem asemenea Mării Galileii, primind o mulțime de binecuvân-

Dumnezeu dă îndurare și slavă

Ps. 84:11

Nu este nimic de care să avem nevoie mai mult, ca de har, și el ne este oferit fără plată. Să primim azi darul harului, pentru a ne susține, a ne întări, a ne sfinți. Harul ne-a fost dat în fiecare zi, până acum, și Dumnezeu ni-l asigură și pentru mâine. Dacă n-am primit decât puțin har, greșeala nu este decât a noastră, căci mâna Domnului nu s-a scurtat, pentru a nu-l răspândi din belșug. Puteam să-I cerem atât cât avem nevoie, fără a fi refuzați vreodată. Poate că nu ne va da aur, nici măriri pământești, dar ne va da Harul Său; sigur că va adăuga încercări, dar ne va da Harul Său după gravitatea lor. Vom fi chemați să lucrăm, să sufe-

tări și tot felul de lucruri care ne înfrumusețează, îmbogățesc și fericesc viața, pentru ca apoi să le îndreptăm la rândul nostru spre alții, sau suntem Marea Moartă, care se mulțumește să primească, dar nu dă nimic mai departe.

Închiși în noi înșine, egoiști și iubind exclusiv propriile ființe, nu ne gândim că, binecuvântați de Dumnezeu, avem datoria să orientăm spre cei de lângă noi ceea ce am căpătat la rândul nostru: daruri spirituale, talente, cunoștințe, lucruri materiale, diverse posesiuni, experiența unui statut înnoit de Cristos și roada binecuvântată a Duhului Sfânt.

În sufletele celor care domnește Cristos, este imposibil să nu se nască întrebarea: oare eu ce fel de mare sunt? Apoi, sub călăuzirea blândă și înțeleaptă a Duhului, cei care sunt ai Domnului vor accepta provocarea de a fi „Marea Galileii” și nicidecum „Marea Moartă”.

pastor Daniel Chereji

rim, dar în același timp vom primi tot harul de care avem nevoie.

Priviți apoi de ce este urmat acest har: de slavă. Acum nu avem nevoie de ea, căci nu suntem încă pregătiți, dar ne va fi dată la timpul nimerit. După ce am mâncat pâinea harului, vom bea vinul slavei. Trebuie să trecem prin locul sfânt, care e harul, pentru a ajunge la locul prea sfânt - slavă. În aceste cuvinte „și slavă” este o pricină care să ne facă să tresăltăm de bucurie. Încă puțin timp, foarte puțin... și slava va fi pentru totdeauna! Amin

**Selecție din Tezaurul promisiunilor
lui Dumnezeu - C.H. Spurgeon
Cules de Claudia Podină**

ESEU DESPRE EVLAVIE

Mărturisesc că nu cunosc strict regulile de elaborare ale unui eseu - ceea ce presupun că acum se învață în clasele începătoare de gimnaziu - dar mă prevaliez de etimologia cuvântului, din limba franceză, verbul a încerca - încercare, și de faptul că este destinat să apară în Pulsul nostru. De aceea îndrăznesc să abordez acest subiect pentru că m-a frământat de ceva timp și sper că astfel să-mi cristalizez o reprezentare a conținutului, locului și importanței evlaviei pentru un creștin care aspiră la calificativul autentic sau cum spune Cuvântul Domnului „*Bine, rob bun și credincios.*”

Am cercetat întâi dicționare: DEX, ediția 1975 descrie evlavia ca fiind sentimentul religios manifestat prin îndeplinirea scrupuloasă (corectă, cinstită, conștiincioasă, manifestând un foarte dezvoltat simț al datoriei, al moralei) a practicilor bisericești; sinonim - cucernicie, iar figurat: comportare respectuoasă și admirativă față de cineva sau ceva. Dicționar Biblic editat de Societatea Misionară Română, ediția Oradea 2008, prezintă termenul din limba greacă *eusebeia* și variantele înrudite, tradus evlavie, care apare de mai multe ori în Epistolele lui Pavel (**1 și 2 Timotei, Tit**) și **2 Petru** precum și de două ori în **Fapte** (3:12, 10:2) tradus cucernic - cucernicie, ca fiind expresia reverenței, venerației, a-dresate exclusiv lui Dumnezeu, cu o singură excepție, cea din **1 Timotei 5:4** care îndeamnă pe copii să fie *“evlavioși întâi față de cei din casa lor și să răsplătească ostenele părinților, căci lucrul acesta este plăcut înaintea lui Dumnezeu.”*

Am văzut care este marea provocare pentru noi, ca beneficiari ai Harului și

chemați la sfințire permanentă și creștere în cunoașterea lui Dumnezeu. Este aceea de a nu aluneca în formalism, în rutină, pierzând conținutul spiritual dens și fecund al unei trăiri vii, mereu proaspete, entuziaste, viguroase (**2 Tim.3:5** *“...având doar o formă de evlavie, dar tăgăduindu-i puterea...”*) Este legea firii pământești ca trecerea timpului să ne slăbească puterile; pe de altă parte calculatorul și/sau televizorul este pentru mulți oameni cauza sedentarismului iar efectul se vede fără întârziere în articulații anchilozate și nu puține suferințe psihice, depresii, fiind bine cunoscut că ceea ce-ți umple timpul și îți captează atenția, interesul, gândirea, dorințele - acelea au potențialul de a te transforma după modelul lor, încet - încet, fără să-ți fi cerut acordul în mod explicit. Aceste aparate sunt indispensabile vieții actuale, cu rol bine ponderat ca mijloace, instrumente de lucru, practic pentru orice domeniu profesional ori de informare - dar pericolul este în casele noastre și suntem vizați toți indiferent de vârstă! Domnul să ne dea înțelepciunea cum să le folosim ca să nu pună ele stăpânire pe viața noastră, să nu ne trezim prea târziu!

Am văzut apoi în **Tit 1:1** relația de dependență *“cunoștința adevărului, care este potrivit cu evlavia”* în sensul că evlavia este efectul logic normal și necesar al primirii Evangheliei, o reflectare în fapte a *“învățăturii care duce la evlavie”* (**1 Tim.6:3**).

În **2 Petru 1:2-11** am meditat la pasajul: *“De aceea dați-vă și voi toate silințele ca să uniți cu credința voastră fapta, cu fapta, cunoștința, cu cunoștința*

continuare în pagina 4